

T Ó T I K A G Y L Ó

A Lengyeltóti Plébánia lapja II. évf. II. szám 2019. február

„Aki a szélhez igazodik...”

Amikor általános iskolában, majd középiskolában tanultunk Csokonai Vitéz Mihályról, a *Dorottya, vagyis a dáma diadala a Fárságon* című vígposza is szóba került. Hogyan is jutott eszembe ez, amikor egy kicsit magamról szeretnék írni, itt a Tóti kagyló címlapján? Úgy, hogy van ennek a vígposznak pár sora, ami összeköt engem, illetve a Tótiakat:

„(...) Majd Szalának keskeny, de kies csúcsánál / Általjött a jégen Tihany hegyfokánál, / S kiszállván Balaton szántódi révére, / Az áldott országba: Somogyba béérve. / Löllén egy stációt csinálván magának, / **Igyekszett a Lengyel urak Tótijának, / Tótiből mint teljes kész lakadalomba, / Béhajtatott vígan a víg Nagyabajomba, / És ott ama magyar jószívű uraknál, / Kik közt hóltfélben is vidám szívvel lankál, / Kipihenvén magát, másnap késő reggel / Megindult Kaposba parádés sereggel.** (...)

Mikor ezt a művet először olvastam nem gondoltam még bajomként, hogy pont Tótiba fog szólni az első dispozióim, diakónusi gyakorlatra. Hát most itt vagyok, s örömmel érkeztem ide, az előbbi idézethez képest fordított sorrendben Nagyabajomból Lengyeltótiba.

Vida Zoltánnak hívnak, Nagyabajomban nevelkedtem, szüleim most is itt élnek két leány testvéremmel. Gyerekkoromban szerettem hittanra járni, ministrálni a szentmiséken. Jelen lenni a templomban, amit a legtöbb esetben a magunkénak éreztük barátainkkal együtt. Sokszor maradtunk ott a szentmisék után beszélgetni, „prédikálni”, „misézni”. Gyerekkorom első plébánosa Horváth Lóránt atya volt, aki most itt, Tótiban szolgál. Energikusan állt hozzánk, számos programot szervezett, fiataloknak és idősebbeknek egyaránt. Közösséggé váltunk. Hivatásom kiindulását is ide, ehhez az időszakhoz kötöm. Hatodikos voltam, amikor egy kirándulás alkalmával Lóránt atya megkérdezte tőlem: „Zoty, nem gondoltál még arra, hogy pap legyél?” S én a legtermészetesebb őszinteséggel válaszoltam „nem”, mert ekkor még tényleg nem gondoltam erre. Lóránt atyát Rajkai István atya követte, akinél az évek alatt ministránsvezető lettem, rámbízta a kisebb ministránsok tanítását, vezetését.

Az általános iskolát befejezve a kaposvári Tácsics Mihály Gimnáziumba vezetett utam, ahol 2013-ban érettségiztem le. A középiskolás évek során gondoltam arra is, hogy tanár legyek, a történelem és a magyar mindig is közel állt hozzám. Mégsem arra indultam, hanem az érettségit követően jelentkeztem Balás Béla püspök atyánál, hogyha alkalmasnak talál, vegyen fel papnövendékei sorába. Ő felvett, s harmadmagammal együtt, az Esztergomi Érseki Papnevelő Intézetbe küldött teológiát tanulni, ahol idén január 7-én védtem meg diplomamunkámat. Elég tartalmas és sokrétű öt és fél év áll mögöttem, s remélem most itt, kint a szolgálatban minél több gyakorlati dolgot elsajátíthatok majd a papsághoz.

Diakónus szentelésemre az alábbi jelmondatot választottam a Prédikátor könyvéből: „Aki a szélhez igazodik, az sohasem vet, s aki a felhőket lesi, nem arat.” (Préd 11,4) Ez egy nagyon találó mondat. Nekem azt jelenti, hogy ne a külső körülmények határozzák meg

életemet, majdani, s mostani papi szolgálatomat, hanem a bensőmből szóló Istenhez tudjak végig ragaszkodni. Ne az alkalmas időt várjam, hogy valamit tenni kezdjek, az idő itt van, most kell elkezdni, nem holnap. Nem baj, ha ma fúj a szél, vagy esik az eső, az emberek ugyanúgy várnak, mintha sütné a nap.

Ezekkel a gondolatokkal érkeztem ide Tótiba, ebbe a Nagyabajomhoz hasonló kisvárosba. Ahogyan fenn írtam, örömmel jöttem, nagyon tetszik a templom ősisége, kimagasló helye, itt a dombtetőn. Ugyancsak megfognak, az idetartozó Szőlősgyörök, Gyugy, Hács községek templomai. Remélem ittlétem alatt minél többjükkal megismerkedhetek majd, a szentmiséken, a különféle programokon, s kirándulásokon. Bízom benne, hogy aktív résztvevője lehetek ennek a közösségnek a szolgálatban. Addig is biztatok mindenkit, hogy gondolkozzon el rajta: muszáj-e az alkalmas időre várnunk, hiszen csak egy életünk van; ne a szél és az eső határozza meg a sorsunkat, hanem a Jóistenbe vetett bizalmunk!

Vida Zoltán
diakónus

IRODALMI MELLÉKLET

AZ ÚJ HARANGOK

Az öreg Kocsis Máté halálát két hónap óta hiába várták, pedig bizonyos volt, hogy az öregnek már kámpec. Egyáltalában az egész kis falu zavarodott volt, nyugtalan, valami újtól, csodától várandós

Az emberek nem tudtak egyenes lélekkel, mint máskor, dolgaik után látni, verejtékezni. Halkabb, gyávább volt a munka, a nyögés, a sóhaj, a káromkodás, még a szerelem is. Valami titkos, babonás döccenőn fölborulhattak az együgyű, szegény, árva kis falusi lelkek. Holott orgonafák, már-már akácok is nyiladoztak s a gabona nagy göggel kihányta fejét a mezőkön.

Mégse akart a maga rendjén menni semmi a kis zavarodott faluban. Kocsis Máténak már nem lehetett egy diónagyságú se a tüdeje s nem halt meg. A gépészék Lilije visszaküldte a jegygyűrűt a vőlegényének, mert ő - üzente - elmegy apácának Szatmárra. A jegyző segédje egyszerre csak rémült boldogsággal vette észre, hogy őt alighanem kedveli a postamesternő, aki elvált asszony s a legkívánatosabb menyecske volt a faluban. Békés házastársak szörnyű módon összekocódtak, legényekkel kacérkodtak nagyon erkölcsös asszonyok. Az emberek, a falusi emberek, akiknek csak télen jut idejük az emlékezésre, most májusban emlékezgettek. Mindenki zavargott, emlékezett, aggódott, esztelenkedett, korbácsolta, vérezte önlelkét.

*

A kálvinisták templomában, a kis, fehér toronyban, olyan harangocska lógott, mint egy nagyobbfajta csengő. Szeles tavaszi vasárnapokon

úgy széthordta fent a levegőben a kis harang hangját a szél, hogy az ötödik házban sem hallották. A pópista és oláh templomban két, sőt három harang is lármázott. Mondta is Barcsi Pál, a kálvinista kurátor, gyakran és búsan:

- Azért romlik ebben a mi falunkban minden, mert nem lehet hallani a harangot. Romlott is, valóban, a falu, de különösen elkoldusodtak s megfogyatkoztak a kálvinista magyarok. Elköltöztek, leszegényedtek, nem szaporodtak s már a templomba se szerettek járni, akik még voltak.

Akadtt valaki, akinek pénze volt s aki nagy összeesküvést szőtt a falu ellen. Csak a papot avatta a tervébe és Barcsi Pált, a zsémbes kurátort. Két olyan nagy harangot vett a református templomnak, amelyet csak a kis fehér torony roskadás nélkül elbírt. De kikötötte, hogy ez titok maradjon az első, szép, váratlan harangkondulásig.

Éjszakára hozták be a vasúti állomásról az új harangokat. Éjszakára vonták föl ügyes mesterek a toronyba. A falú, a nyugtalan, zavarodott falú népe nem sejtett semmit sem.

*

Reggel csak annyit láthatott, akinek szerencsésen arra fordult a feje, hogy a toronyablakok nyitva vannak. De ez nem volt rendkívüli s az emberek nekimentek a napnak, úgy mint tegnap. Az öreg Kocsis Máté éppen nyolcadszor hívta el a gyermekeit, hogy nyolcadszor is javítson a végrendeletén. A gépészék Lilijének a vőlegénye egy alkalmas asszonyt küldött Lilihez, hogy gondolja meg a dolgot. Neki revolvere van s ha Lili nem akar hozzá feleségül jönni, ő agyonlövi Lilit is, magát is. Lili azt üzente, hogy ő már Krisztus menyasszonyának érzi magát s jöhet akármi. A segédjegyző délben találkozott a postamesternővel s a menyecske olyan ellágyult volt, mint soha még:

- Jőjjön, nem bánom, délután hat órákor egyedül leszek.

Délben, ahol csak férj és feleség voltak együtt, veszekedtek. Mindenki átkozta a maga és a más életét. Mindenki fogadkozott, hogy valami nagyot, elszántat fog cselekedni s változtatni az életén.

Az összeesküvők pedig úgy határozták el, hogy este hét órákor meghuzatják az új harangokat.

Este hét órákor megálltak félpercre az órák és a szívek a faluban. Két harang kondult meg, két ismeretlen harang s hangjukkal szinte földöntötték a falút. Éhesek, zúgók, szépek, hatalmasak voltak, akárcsak a zilahi vagy nagykárolyi templomé. Messze a mezőkön megriadtak a dolgozó emberek s nyargaltak be a faluba, mintha az ég muzsikált volna, a házából kirohant, akinek csak lába volt s az öregek sírtak, hogy itt a világ vége.

Kálvinisták, pápisták, oláhok fordultak a templom felé, a kálvinista templom felé. Félóra, egy óra, vagy még több kellett, amíg a megértés szétáradt, az emberek boldogan fogták el egymást, megindultan, könnyes szemekkel ujságotlák:

- Ezek a mi harangjaink, a református templomé, most ajándékozták.

A postamesternő, éppen amikor csókra került volna a sor, meghallotta a harangokat és a hírt. Jajgatni kezdén, majdnem elájult s úgy kiabált, hogy a segédjegyző, aki szintén megriadt, menekült:

- Gyalázatos, hitvány ember, a becsületemet akarja elrabolni, takarodjék.

Este kilenc órákor a gépészék Lilije gyűrűstől együtt magához hivatá a volt vőlegényét. Akik egymásra haragudtak, kibékültek, akik rosszat terveltek, bűnbánóan eltemették a terveiket. Este féltízkor mégegyszer meghúzták az új harangokat. Kocsis Máté boldogan nagyot, mélyet sóhajtott s meghalt. "Milyen szép harangok fognak szólni az én temetésemén." S a kis falú népe dobogó szívvel, de vig örömmel s békésen aludt el.

Ady Endre

Tanulj!

Tanuld meg a víztől követni utadat,

Tanuld meg a tüztől: mindből hamu marad.

Tanulj az árnyéktól örködni éberem,

Tanulj a sziklától megállni helyeden.

Tanuljál a Naptól, mely nyugovóra tér,

Tanulj a szellőtől, mely lombok közt pihen:

Hogyan kell életed leélni csendesen.

Tanuld meg tőlük, hisz mindenik testvéred:

Hogy kell szépen élni és szépen halni meg.

Tanuld a féregtől: semmi sem fölösleg,

Tanulj a rózsától tisztán maradni meg.

Tanuld meg a lángtól elégetni szennyed,

Tanuld a folyótól: utadból ne térj meg.

Tanulj az árnyéktól alázatos lenni,

Tanulj meg a Naptól szüntelen haladni.

Tanuld négy évszaktól ismerni az időt,

Tanuld a csillagtól, hogy az Égben erőd.

Tanulj a tücsöktől: ha magad vagy, zenélj.

Tanuld el a Holdtól, hogy semmitől ne félj.

Belátást a sastól, s ha vállad súly nyomja,

Nézd meg, milyen terheket cipel a hangya.

Tanuld a virágtól, hogy légy szép és kecses,

Tanulj kismadártól: szabadon repüljess.

Tanulj a báránytól: legyél szelíd, mint ő,

Mindentől tanuljál, mert minden veszendő.

Úgy figyelj utadon, mi célodhoz viszen,

Tanítson, mi meghal, s LÉTED ÖRÖK LEGYEN!

/ősi norvég vers/

A POLITIKUSOK BOLDOGMONDÁSAI

“Boldog az a politikus, akinek a személye hiteles;

Boldog az a politikus, aki a közjóért dolgozik, nem pedig saját érdekében.”

Január első napja egyben a béke világnapja is – immáron ötvenkettedik éve. A római pápák e napra hagyományosan körlevelet fogalmaznak, melyben a világbéke szükségességét hangsúlyozzák, s évről-évre megragadják annak egy konkrét aspektusát.

Ferenc pápa idején az üzenetének címe már önmagában is beszédes;

A jó politika a béke szolgálatában áll.

Levelében kifejti; a politika a leghatékonyabb eszköz arra, hogy közösséget építsünk és az emberi tevékenység céljait előmozdítsuk. Ugyanakkor figyelmeztet arra is, hogy “ha a hatalom birtokosai nem az emberi közösség szolgálatáért tekintenek rá, akkor könnyen a kirekesztés és az elnyomás, sőt, a pusztítás eszközévé válhat”.

Ferenc pápa idézte a 2002-ben elhunyt vietnami bíboros, François-Xavier Nguyễn Văn Thuận-t, aki összeállította “a politikusok boldogmondásait” Jézus hegyi beszédére emlékeztetve. Ezek így hangzanak;

Boldog az a politikus, aki feladatának megfelelő önismerettel és lelkiismerettel rendelkezik;

Boldog az a politikus, akinek a személye hiteles;

Boldog az a politikus, aki a közjóért dolgozik, nem pedig saját érdekében;

Boldog az a politikus, aki következetesen hű önmagához;

Boldog az a politikus, aki egységet teremt;

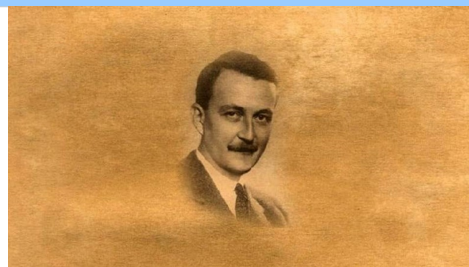
Boldog az a politikus, aki törekszik a radikális változásokra;

Boldog az a politikus, akire lehet figyelni;

Boldog az a politikus, aki nem fél.

A katolikus egyházfő az év első napján a római Szent Péter téren elmondott imádsága után arról beszélt: ne gondoljuk azt, hogy a politika csak a kormányokra vonatkozik: mindannyian felelősek vagyunk a „város” életéért, a közjóért.

“A politika is olyan mértékben jó, amilyen mértékben mindenki megteszi a maga részét a béke szolgálatában” – mondta Ferenc pápa.

Stabil hitűeknek és kételkedőknek egyaránt ajánlott olvasmány

Így szólt a szem az egyik napon: A völgy végén, a kéklő párában magasba nyúló hegyet látok. Csodálatosan szép látomás.

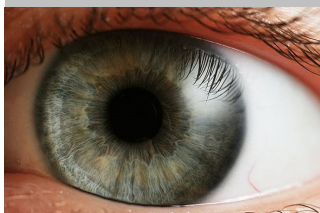
Meghallotta ezt a fül és kis idő múltán megjegyezte: Hol van a hegy? Én bizony nem hallom.

Ezután megszólalt a kéz: Hasztalan próbálom megfogni, sehol sem találok a szem által említett hegyet.

Véleményéhez csatlakozott az orr: Nem érzem a hegy illatát, tehát nem is létezik.

A szem nem vitatkozott, hanem másfelé fordult. A többiek tovább fecsegték és végül megállapították: Valami nincs rendben a szemnél.

(Kahil Gibran)

Ferenc pápa bizonyos esetekben jóváhagyta a méheltávolítást

A Hittani Kongregáció egy állásfoglalást tett közzé, amelyben választ ad egy a méheltávolításra vonatkozó erkölcsi kérdésre. Olyan esetekről van szó, amelyekben a méh már nem alkalmas az utódnemzésre, és amikor orvosilag bizonyított, hogy egy esetleges terhesség spontán vetéléssel végződik.

A dokumentumot 2018. december 10-i dátummal jegyezték, miután Ferenc pápa jóváhagyta a Hittani Kongregációnak egy nyitott erkölcsi kérdésre adott választát, amely egyes esetekben megengedi a méheltávolítást.

1993. július 31-én a Hittani Kongregáció közzé tette a „Válaszok a petevezeték-elkötés és más problémákat érintő kérdésekre” c. dokumentumát. Ezek a válaszok, amelyek máig megőrzik érvényességüket, morálisan eltávolíthatónak tekintik a méhet akkor, amikor

az súlyos veszélyt jelent az anya életére vagy egészségére. Erkölcsileg nem megengedhetőnek tekintik azonban a petevezeték-elkötést és a méheltávolítást azokban az esetekben, amikor az közvetlen sterilizáció céljából történik azért, hogy lehetetlenné tegyék a teherbeesést, amely esetleg kockázatot jelenthet az anya számára.

Az utóbbi években a Szentszékhez betérjesztettek olyan jól körülhatárolt eseteket, amelyek a méheltávolításra vonatkoztak és lényegileg eltérnek az 1993-ban vizsgált tényállásoktól. Ezek az esetek olyan helyzeteket érintenek ugyanis, amelyekben az utódnemzés eleve nem lehetséges. A most kiadott állásfoglalás ez utóbbi esetekre vonatkozik, és így kiegészíti az 1993-ban adott válaszokat.

A kérdést a dokumentum így fogalmazza meg: Amikor a méh visszafordíthatatlanul olyan helyzetbe kerül, hogy már többé nem alkalmas az utódnemzésre és a szakorvosok arra a bizonyosságra is eljutottak, hogy egy esetleges terhesség spontán vetéléshez vezet még azelőtt, hogy a magzat elérné az életképességet, eltávolítható-e a méh? Erre a következő választ adta most a Hittani Kongregáció: Igen, mert nem sterilizálásról van szó.

Háttér-információ

A szóban forgó erkölcsi kétség olyan ritka eseteket érint, amelyeket a közelmúltban terjesztettek be a Hittani Kongregációhoz, és amelyek teljesen eltérnek azokról a tényállásoktól, amelyekre a dikasztérium 1993-ban

elutasító választ adott. A döntő különbség az, hogy az orvosok arra a bizonyosságra jutottak, hogy terhesség esetén spontán vetélés következne be még azelőtt, hogy a magzat életképessé válna. Itt nem a terhesség kihordásának kisebb vagy nagyobb mértékű egészségügyi kockázatokról van szó, hanem egy olyan házaspárról, amely számára nem lehetséges az utódnemzés.

A sterilizálás, vagyis a meddővé tétel tárgya a nemzőszervek működésének szándékos megakadályozása, így ebben az esetben a bűn abban áll, hogy elutasítja az utódokat, ami pedig a bonum prolis, azaz a gyermek java elleni cselekedet. A mostani állásfoglalásban vizsgált esetben viszont ismert tény, hogy a nemzőszervek nem képesek megőrizni a magzatot az életképesség eléréséig, vagyis nem képesek betölteni természetes funkciójukat. Az utódnemzés célja, hogy világra hozzon egy emberi teremtményt, de itt a magzat megszületése biológiailag nem lehetséges. Ezért itt nem csak a nemzőszervek nem tökéletes, vagy egészségügyi kockázatot jelentő működéséről van szó, hanem egy olyan helyzetről, amelyben egy élő utód világra hozatala természetes módon egyszerűen nem valósulhat meg.

Az orvosi beavatkozást tehát nem lehet utódnemzés-ellenesnek tekinteni, mert egy olyan helyzetről van szó, amelyben nem lehetséges a megtermékenyült petesejt megtartása a méhen belüli fejlődés természetes végéig, így ennek következtében a beavatkozás, vagyis a méheltávolítás nem tekinthető utódnemzés-ellenes cselekedetnek

sem. Egy nemzőszerv eltávolítása, amely alkalmatlan arra, hogy egy terhességet végigvigyen nem minősíthető közvetlen sterilizálásnak, ami önmagából fakadóan, mint cél és mint eszköz továbbra sem megengedett.

Azon kritériumok értékelése, hogy a terhesség kihordható-e a magzat életképességének állapotáig vagy sem, orvosi kérdés. Erkölcsi szempontból fel kell tenni a kérdést, hogy orvosi értelemben teljes bizonyossággal rendelkezünk-e. A jó szakmai lelkiismerettel adott válasz ebben az esetben elegendő egy helyes erkölcsi ítélet meghozatalához.

Továbbá erre a kérdésre adott válasz nem azt mondja, hogy a méheltávolítás mellett döntés mindig a legjobb választás, hanem csak azt, hogy a fent említett feltételek esetén erkölcsileg megengedhető a méheltávolítás. Ez a megengedettség nem zár ki további lehetőségeket, mint pl. a fogamzásképtelen időszakok kihasználása vagy a teljes önmegtartóztatás gyakorlása. A házastársakra tartozik, hogy az orvosokkal és lelki vezetőjükkel történő párbeszédben úgy válasszák meg a követendő utat, hogy saját esetükre és körülményeikre az orvosi beavatkozás fokozatosságának erkölcsi alapelvét alkalmazzák – zárul a Hittani Kongregáció január 3-án közzétett dokumentuma.

(P. Harsányi Pál Ottó erkölcssteológus fordítása)

Jakus Ágnes

Az asztalnál nincs telefon

Hatan ültük körbe az asztalt. Legalább ötünk kezében, zsebében vagy tányérja mellett ott lapult az okostelefon. Tudták, hogy egy kutatás szerint már csak a jelenléte is befolyásolja a társalgást, az együtt töltött időt?

Készenléti állapotban tart, vagy éppen megnehezíti a megnyílást a másik felé, aki bármikor kaphat egy hívást, Messenger-üzenetet. De ha nem szolgáltat elég okot arra, hogy miatta halaszthatatlanul kivonjuk magunkat az intimitás teréből, akkor is kézbe vehető csak azért, hogy megörökítsük vele a pillanatot. (Már melyiket is? Amit éppen most ütünk agyon? – adódik a jogos kérdés.)

Szóval, arra kértem a tiniket és a húszas éveik elején járó fiatalokat, hogy játsszunk: az ebéd végéig

mindenki tegye el a telefonját, és beszéljünk egyetlen kérdéstről: ki mivel tölti a szabadidejét.

Mindannyian nagyon komolyan vették a kérdést, végiggondolták, mit

is mondhatnának erről. Bár rokoni és baráti szálak kötnek minket össze, sok újdonságot megtudtunk egymásról: például azt, hogy egyikünk hetente többször is jár röplabdázni, míg másvalakinek a tánc a szenvedélye. Aztán valaki arról beszélt, mennyire sajnálja, hogy nem tanult tovább, egy épp továbbtanulás előtt álló fiatal pedig elmondta: fél, hogy nem veszik fel sehova.

Ritkán éreztem annyira megajándékozottnak magam, mint amikor ezek a gyerekek és fiatal felnőttek egymás szemébe nézve megosztották életük legszebb és legszorogatóbb mozzanatait. Az volt az érzésem, mintha még senki nem kérdezte volna meg őket erről. Mintha a teljes figyelem számukra is új lett volna, a valódi törődés jele. A varázs, persze, csak addig tartott, míg újra elő nem kerültek a villogó telefonok, és velük együtt az egyszemélyes játék, a fotózkodás, a közösségi média csekkolása, a virtuális tér különbeszélgetései.

Az angoltanárom mutatta meg nemrégiben ezt a sokkáló animációs filmet, amikor arról beszélgettünk, hogyan hat a közösségi média az emberi kapcsolatokra. Stromae - carmen (Clip Officiel)

Különös, hogy amíg mi ketten is azon dolgozunk, hogy minél inkább bekapcsolódhassak a téren és időn

átívelő kommunikációs véráramba egy világnyelv elsajátításával, addig elborzadok a görbe tükörbe pillantva, hiszen ugyanennek az ígéretével kecsegtet a közösségi média is – ám merőben más eszközökkel.

Vágyunk a kapcsolódásra, a figyelemre, a törődésre, a valahová tartozásra – és látszólag meg is kapjuk a Facebook, a Twitter és az Instagram világában. (Y generációként nem folytatom a felsorolást, a fiatalabbak biztosan más elemekkel is bővítenék a listát.) A fenti videó azonban azt is bemutatja, hogyan tart igényt a virtuális kapcsolódás algoritmusokkal szabályozott tere a családi, baráti és párkapcsolatainkra; hogyan hiteti el velünk, hogy valódi figyelmet kapunk másoktól; hogyan hagyunk figyelmen kívül másokat – számunkra egyébként értékes embereket – mi magunk néhány lájk bezsebeléséért; vagyis hogyan hat a nárcizmusunkra, míg teljesen át nem veszi az irányítást a figyelmünk, végül pedig az életünk felett. Ekkor már nem is a kapcsolódás egy módjáról, hanem függőségről beszélhetünk. Kiderül, hogy valójában mi voltunk az

árucikk. A figyelmünk, amelyért a hirdetők versenyeznek. Bár identitás elemeket kínál fel, valójában leépíti – ha a személyiséget nem is, de a személyességet biztosan. – A

fogyasztói kultúra minket zabál fel.

Ez a gyerekek esetében azért is jelent különösen nagy veszélyt, mert fejlődésük a káros hatások befolyása alatt zajlik, ami beláthatatlan következményekkel jár. Eközben az okostelefon a szeretetkifejezés eszköze lett a szülők részéről is, akik talán nem is sejtik, hogy gyermeküknek néha az is elég lenne, ha kereteket állítanának fel, amelyek nem megfosztják, hanem meggazdagítják őket. Ahogy egy asztali beszélgetés, ahol a konszenzus része, hogy mindenki végighallgatja a másikat.

Bevallom, újságíróként nekem is kihívást jelent okosan felülkerekedni azokon az információkon és ingereken, amelyek folyamatosan a figyelmemre pályáznak. Akkor kezdett el igazán zavarni a virtuális tér betolakodása az életterembe és a szabadidőmbé, amikor azon kaptam magam, hogy emiatt már Istenre sem tudok figyelni. Nehezemre esik koncentrálni, imádkozni, és elviselni azokat az időszakokat, amikor nem történik semmi. Ami, mondjuk, két isteni érintés között van (nevezzük így). De hogyan is hallhatnám meg Isten hangját, ha valami folyton a fülembé duruzsol? Hogyan látnék, ha folyton van mit nézni?

Elhatároztam, hogy az idei adventben felkészítem magam arra, hogy valódi találkozásban legyen részem az Eljövendővel. (A cikk tavaly adventben jelent meg. Gondolatai mindig időszerűek. A szerk.) Csökkentem a közösségi médiahasználatot, és az asztalnál én is félreteszem a mobilomat. Lehetőséget hagyok arra, hogy szavakkal és szavak nélkül is kapcsolódjak a jelenlévő Úrhoz és az emberekhez. Időt adok annak, amikor semmi hasznos vagy érdekes nem történik, amikor egyszerűen csak van alkalmam fellelegezni, eltűnődni, hogy minél egészségesebbé váljon a működésem, és készségesebb legyek nem elnyomni a fájdalmat, a szorongást, az aggodalmat valamilyen mesterséges ingerrel, hanem ahhoz vinni, aki a sötétségben világosságot gyújt.

A villogó képernyő világossága helyett pedig én magam is inkább gyertyát gyújtok, és igyekszem az életemben lévő sötétséget napvilágra hozni. Hagyni, hogy Isten világossága átjárja az elkerülés, az elhallgatás, a hazugság vagy az ítékezés zezugos tereit. Igyekszem rendezni a kapcsolataimat azokkal, akikkel meg nem értés vagy sértettség állt közénk. De

igyekszem több időt tölteni Istennel és magammal is. Mert gyakran az önmagam előli menekülésem épp saját magam hamis tömjénezéséhez vezet.

Ez, persze, csak egy módja annak, hogy gátat vessek az időmre és figyelmemre számot tartó függőségnek, és annak, hogy ne kizárólag magamra, hanem elsősorban Istenre és az embertársaimra irányuljon a szeretetem. Örökkévaló értékekre találok ezekben a rejtett órákban, olyan kincsekre, amelyekkel immár a mindennapjaim megtelnek. Mert amivel töltöm az időm, az az életem.

Az élet azonban nemcsak az, ami megtörténik velünk, hanem az is, ami átjár. Isten, aki életet lehelt belénk, képes tágítani befogadóképességünket, képes összekapcsolni minket magával és egymással. Az igazi izgalmat sokkal inkább ez jelenti.

Talán erről is szó eshet majd, amikor legközelebb körbeüljük az asztalt. Talán nem is ünnepelhetnénk méltóbban a Szabadító születését.

Bibliai próféciaik 2019-re

*A Biblia hiteles próféciai alapján a következőkre számíthatsz a 2019-es esztendőben:
...amennyiben január 1. és december 31. között, vagyis Isten szerető jóságának jegyében születélt:*

Gondoskodás

„Nézzétek a letűnt nemzedékek sorát: melyik szegyenült meg, ha Istenben bízott? Az állhatatosak közül kit hagyott el? S kinek feje fölött nézett el, ha hívta? Mert jóságos az Isten és fölötte irgalmas, megbocsátja a bűnt és segít a balsorsban.” (Sir 2,10–11)

Barátság

„Aki az Urat féli, abból jó barát lesz, mert amilyen ő maga, olyan a barátja is.” (Sir 6,17)

Öröm

„Az Úrnak félelme tisztesség, dicsőség, csupa vidámság és ünnepi koszorú. Az Úrnak félelme üdíti a szívet, ujjongó örömet ad s hosszú életet.” (Sir 1,11–12)

Szerelem

„Ne félj, nem fogsz megszegyenülni, ne pirulj, nem ér gyalázat! Sőt elfelejted ifjúkorod szegyenét, és özvegységed gyalázatára nem kell emlékezned többé. Mert maga Teremtőd lesz a hitvesed, a Seregek Ura a neve. Izrael Szentje lesz a Megváltód, akit az egész föld Istenének hívnak.” (Iz 54,4–5)

Változások

„Most már ne arra gondoljatok, ami régen történt, és ne a múlt dolgokra figyeljétek. Nézzétek: én valami újat viszek végbe, már éppen készülöben van; nem látjátok? Valóban, utat csinállok a pusztában, és ösvényt a járatlan földön.” (Iz 43,18–19)

Megpróbáltatások

„Fiam, ha Istennek szeretnél szolgálni, készülj fel igen sok megpróbáltatásra. Keményítsd meg szíved és légy állhatatos, a kísértés napján ne kapkodj el semmit.

Ragaszkodj az Úrhoz és ne tágíts tőle, hogy életed végén majd felmagasztaljon... Mert az aranyat tűzben próbálják, a kiválasztottakat meg a balsors kohójában.” (Sir 2,1–5)

Éghajlatváltozás

„Aldott az az ember, aki az Úrban bízik, akinek az Úrban van a reménye. Olyan lesz, mint a víz mellé ültetett fa, amely gyökereit egészen a folyóig ereszti. Ha jön a hőség, nem kell félnie, lombja mindig zöldellni fog. Szárazság idején sem kell aggódnia, akkor sem szűnik meg gyümölcsöt teremni.” (Jer 17,7–8)

Gógös birodalmak hanyatlása

„Palotákat rombol az erőszak s kevélység, így a fennhéjázó háza összeomlik.” (Sir 21,4) „Uram! Azok, akik elhagynak, mind megszegyenülnek; akik pedig elfordulnak tőled, azokat gyökerestül kitépik földjükből, mert elhagyták az élő vizek forrását.” (Jer 17,13)

Veszteség

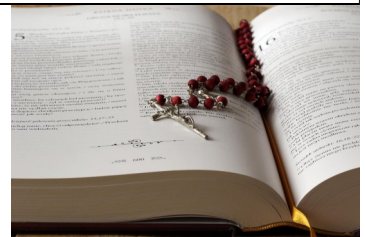
„Nincs ember, akinek hatalmában volna az éltető lehelet, hogy visszatartsa, és senki sem ura a halál napjának.” (Préd 8,8) „Könnyek közt és gyászban néztem távozásotok, de Isten visszaad nekem titeket örökre, öröm és ujjongás közepette.” (Bár 4,23)

Béke

„Békességet hagyok rátok. Az én békémet adom nektek. Nem úgy adom nektek, ahogy a világ adja. Ne nyugtalankodjék a szívetek, s ne csüggedjen.” (Jn 14,27) Mindezt az Úr adja és nem a csillagok rendelik el.

Hiszen:

„A csillagok vidáman ragyognak helyükön, de ha Ő szólítja őket, azt felelik: 'Itt vagyunk!' Vidáman csillognak alkotójuk előtt: Ő a mi Istenünk, senki sem hasonlít hozzá!'” (Bár 3,34–36)

BEMUTATKOZIK A KÉPVISELŐTESTÜLET

Ritecz Erika

1966. október 2-án születtem Mórton. Anyukámmal élek Pusztaszentgyörgyön.

Általános iskolába Lengyeltótiiban jártam. Középiskolában a székesfehérvári Vasvári Pál Gimnázium ének-zenei tagozatán tanultam. Az érettségi után a Kaposvári Tanítóképző Főiskolára felvételiztem. 30 éve tanítok Lengyeltótiiban. A napközis csoportom mellett ének-zenére oktatok az 1-3. évfolyamosokat. Istennek hála még mindig szívesen vagyok a gyerekekkel, és jól érzem magam velük.

Szabadidőmben sokat olvasok, így nagyon örültem az Olvasó Kör megalakulásának. Rendszeresen segíték a plébánián, illetve a templomban. Mindenkinek ajánlom, mert ebben a ködös, téli időben nagyon jó ellenszere a depresszióknak.

“TUDJUNK EGYMÁSBAN GYÖNYÖRKÖDNI” – BÖJTE CSABA TESTVÉR FELEMELŐ INTERJÚT ADOTT

Rendkívül értékes interjút adott Bójte Csaba testvér újév alkalmából az M5 kulturális csatornának: a ferences szerzetesnek a beszélgetés során többször elakadt a hangja, amikor egy-egy megható történetet elevenített fel.

A hosszú beszélgetésből – amely a cikk alján teljes hosszában megtekinthető – két rövid történetet emelnék ki:

“Nem csak a szülőföldünkben, a környezetünkben kell gyönyörködnünk, hanem egymásban is. Ha egy férfi tud az ő feleségében gyönyörködni, akkor az megszépül.

Múltkor jött egy férfi és azt mondta: Csaba atya, te olyan szépen beszélsz a házasságról, de meglátnám miket mondanál, hogy ha az én feleségem férje lenné egy hónapig. Ott állt mellette a felesége, én meg így feleltem neki: Az a baj, hogy a te asszonyod nincsen “karbantartva.” Nézett rám, hogy értem ezt. “Én cölibátusban élek, de laikusként azt csinálnám, hogy vennék egy csokor virágot, hazavinném és odaadnám, deréktájban átölelve karban tartanám egy darabig, megpuszilgatnám. Hidd el, hogy az a vacsora finomabb lenne!

Felesége úgy bólogatott mellette, hogy szinte kiakadt a nyaka!

Tudok-e gyönyörködni a szeretteimben, vagy a gyermekeimben?

Nyáron az egyik lányunk meghívott egy lakodalomba, örömmel mentem, mert ez az én “mesterségem”, hogy eskessek, nagyon szeretek is. Na de amikor megérkeztem a református templomba – merthogy a lány református – akkor látom, hogy a tiszteletes egyik lábáról áll a másikkra, azt se tudja, hogyan mondja el amit akar. Kérdeztem tőle, hogy mi a gond, mondta, hogy “az az igazság, hogy nem te fogsz esketni...”

És megértettem, hogy engem örömapának hívtak ide!

Kimentem a templom elé, ott irult-pirult az én “nagylányom”, akit három éves korától neveltünk, most már 4-5 éve dolgozik. Belém karolt és besétáltunk a templomba, ott állt az oltárnál egy nyegle legényke, kérdeztem, hogy ismeri-e: mondta, hogy “na de pap bácsi, ő az én vőlegényem!”. Kezébe raktam a “lányom” kezét, megpuszították egymást, én meg leültem a helyemre, mint egy jól nevelt örömapa, és elkezdtem bögni, mint egy hülye kölyök.

Újabb videó!

Animációs videóklippel jelentkezik Stromae legújabb dala, a Carmen mellé. Nem köntörfalaz, a belga énekes nyíltan beszél a Twitter szociális háló hatásairól, a dal üzenete pedig egyaránt megszólítja a tömeget és a fontos funkciókat betöltő közéleti személyeket, mint például Amerika elnökét, Barack Obamát vagy Anglia királynőjét, II. Erzsébetet.

Mint ahogyan Stromae-től már megszokhattuk, ezúttal is olyan videóklippet ad ki, melynek erős üzenete van. A Carmen mellé forgatott animációs film a Twitter-függőség szatírája. A klip ugyanakkor autoironikus is, mivel Stromae is aktív Twitter-felhasználó, összesen 1,89 millió követővel.

A kisfilm tele szarkazmussal illusztrálja a valóság kizárását a virtuális világ javára, mely bekebelezte már a társadalmunkat, és amelyből ma már alig látunk ki. A történet Sylvain Chomet, híres francia rendező és jelenetíró rendezésében készült. Míg a Carmen című dalt Stromae szerezte, Aurélien „Orelsan” Cotentin-nel közösen.

https://www.youtube.com/watch?time_continue=34&v=UKftOH54iNU

G y e r m e k o l d a l

SIMEON

Keress 12 eltérést a két kép között!

Egy kalandos hétvége

Sokan azt gondolhatják, hogy egy plébánossal a gyerekek vagy a tinédzserek nem érezhetik teljesen jól magukat. Lóránt atyát még kiskoromban volt szerencsém megismerni, amikor Nagykanizsán végezte a szolgálatát. Nos, én azóta minden nyári táborának oszlopos résztvevője vagyok és tartom vele a kapcsolatot is.

Egy januári hétvégén történt kalandjainkról adnék egy kisebb beszámolót az olvasóknak.

Az előre egyeztetett pénteki napon Lóránt atya eljött értem Nagykanizsára. Onnan Kőszeg felé vettük az irányt. Ezen az estén még semmi különös nem történt. Miután megérkeztünk, tettünk egy kisebb sétát Kőszeg csodálatos belvárosában. Az atya megmutatta nekem az ottani horvát ajkú emberek templomát (magam is beszélem e nyelvet), majd sétáltunk tovább, s az említésre méltó épületek vagy műemlékek előtt meg-megállva hallhattam rengeteg információt e ránk maradt műemlékekről. (Az ténynek állíthatom, hogyha tán nem is a legszebb, de az ország legcsodálatosabb városai közé tartozik Kőszeg.)

Másnap, azaz szombaton kezdődtek az igazi kalandok. Reggel tömegközlekedéssel portyáztunk Szombathelyre, a megyeszékhelyre. Az itteni programunkról valójában nem nagyon tudtam, hogy mi lesz, ezért meglepetésként ért az egész dolog.

Atyáról tudni illik, hogy nagy szenvedélye a geocaching ládikák keresése. Kettő kis „kincsesdobozt” kerestünk, de végül csak egyet sikerült megtalálnunk, annál a 68*18 méteres falfestménynél, amely a város történelmét mutatja be. A másik dobozka megtalálásának a terve azért fulladt kudarcba, mert olyan területen található a ládika, ahova nem tudtunk bejutni. Ezután az izgalmas keresgélés után jött számomra az igazi meglepetés. Elmentünk a szombathelyi moziba, ahol egy -véleményem szerint- fantasztikus filmet néztünk meg. A film címe a következő volt: Kezdedben a sorsod. Végig mereven figyeltem a kivetítő-vásznat, hisz nagyon izgalmasnak találtam a filmbéli történéseket. A film tanulsága számomra a következő volt: lehetsz akármilyen szegény, egy váratlan pillanatban valaki mindig melléd áll és segít abban, hogy kibontakoztathasd a tehetséged és az légy, aki vagy és aki szeretnél lenni.

Ezzel a filmmel ért véget a szombati kis kiruccanásunk. A film után buszoztunk vissza Kőszegre Lóránt atyáékhoz, ahol már nem volt más dolgunk csak annyi, hogy pihenjünk, hiszen másnap reggel, vasárnap hajnalban indultunk vissza Lengyeltótiba, hogy atya odaérjen időben az első miséjére. Ahogy a misék lezajlottak, jöttek a kis ministránsok a plébánia játékszobájába, ahol kedvükre csocsózhattak, pingpongozhattak, vagy akármit csinálhattak amire éppenséggel lehetőségük volt. Miután a gyerekek elmentek, megebédeltünk és ledőlünk egy picit pihenni, majd 14 órakor egy újabb „palánta” érkezett. Vele is pingpongoztam egyet. Magam a tanulás mellett Kanizsán egyesületi tag vagyok, majd minden hétköznap edzésekre járok. Jó szívvel ajánlom ezt a népszerű sportot minden fiatalnak! Bár az idő nagyon gyorsan elrepül, ha az ember jól érzi magát és ennyi programon vesz részt, így eljött vasárnap végén az a pillanat amikor elbúcsúztunk egymástól, és hazautaztam.

Ez is egy tartalmas hétvége volt az atya társaságában, és minden percét élveztem.

Egy idézettel zárnám a cikkem, ami kapcsolódik a filmhez, és szerintem a mindennapi élethez egyaránt.

„Hol Isten, ott szükség nincsen!”

Tislér Bence, a nagykanizsai Piarista Gimnázium 10/A. osztályos tanulója

ORVOS IS, AKOLITUS IS

Rajnic Péter kaposvári orvost Isten szolgálatra hívta. Tizenegynéhány társával Varga László megyéspüspök avatta akolitussá a közelmúltban. Hitét nem rejti véka alá; arra törekszik, hogy hitelesen, szelíden és örömmel közvetítse az örömhírt. Imádkozik betegeiért, munkatársaiért és az egységért, mely nélkül egyetlen munkahelyi közösség sem működhet.

(Átvétel a Somogyi Hírportáltól)

– Miért vágyakozik arra egy ismert belgyógyász főorvos, hogy akolitus legyen?

– Az akolitus görög eredetű szó, jelentése: követni, szolgálni. Az akolitus ugyanis követi a felszentelt papot vagy diakónust és az oltár körül végez szolgálatot. Segít az „élet kenyérének” kiosztásában és mindabban, amire a plébánosa engedélyt ad. Van néhány hasonlóság az orvosi működés és az akolitusi szolgálat között. Ezek közül legfontosabb a hivatás. Az e nélküli orvosi tevékenység csak előre megtervezett munkaidejű

betegütszervezés, mely előbb-utóbb kiégéshez, pályaelhagyáshoz vezet. Az orvos munkája nem ér véget a munkaidő végén, munkaidőn kívül is utánaolvas a betegségeknek, képezi magát és gyakran vívódik azon, milyen kezelés jöhet még szóba. A hívő közösség szolgálatát akolitusként ellátni szintén csak hivatással lehet. Az akolitus is ugyanolyan világi hívő, mint a közösség többi tagja, nem jobb és nem érdemesebb másoknál. Ahogy az avatáson püspök atya Jézust idézve bátorított minket: „Nem ti választottatok engem, hanem Én választottalak titeket!”

– „Kései” megtérő, vagy családjában csírázott már a hit?

– Vallásos családból származom, gyermekkorom óta tagja vagyok a katolikus közösségnek. A kései megtérő kifejezés számomra nehezen értelmezhető: egyrészt, amíg lehet, sohasem késő a megtérés, másrészt én ezt folyamatnak látom. Nem tagadva, hogy vannak „pálfordulások” és látványos emberi

változások, a valódi megtéréshez idő kell, és naponta újra meg kell térnünk. Ez annyit jelent, hogy szakítok rossz szokásaimmal, ha úgy tetszik a bűneimmel, és Jézus tanítását próbálom követni, ha alkalmas, ha nem. Ez a gyakorlatban persze nem ilyen egyszerű; vannak hibáink, visszatérő bűneink és az ellenoldal is mesterkedik: eltávolítani Jézustól és az Ő országától.

– Ez a fajta szolgálat megértő háttérországot kíván...

– Támogatás nélkül valóban nem megy. Feleségemre mindenkor támaszkodhattam, és mivel ő is hívő és orvos, így könnyebben megérti és elfogadja hivatásaimat. Azt is tudom, hogy a háttérben sokat imádkozik értem is.

– Munkahelyén, a kaposvári megyei kórházban is próbál evangelizálni? Papp Lajos professzor minden műtétje előtt fohászkodott Istenhez...

– Közvetlen munkatársaim tudják rólam, hogy hívő vagyok. Az evangelizáció nemcsak az akolitusoknak, hanem minden hívőnek feladata, mivel ezt Jézus bírta ránk: „Tegetek tanítványommá minden népet!” Azonban nagyon fontos ennek a mikéntje. Ahogy nem lehet kisiskolás gyermekeknek a hit titkairól egyetemi szinten beszélni, úgy nem lehet a

keresőkre sem korlátok nélkül rázúdítani az örömhírt, mert megriadnak tőle és ellentétes hatást érünk el, mint amit szeretnénk. A mai, mindent kétségbe vonó, liberális világ valójában nem fogad el dogmákat, még kevésbé emberi kinyilatkoztatásokat. Ezért nagyon nehéz csak szavak szintjén evangelizálni. Helyette inkább megpróbálok úgy élni és viselkedni, hogy kérdezzenek: Te miért vagy mindig ilyen derűs? Te miért vagy ilyen türelmes mindenkire és jóindulatú? Meghallgatásra kész és egységre törekvő? Te hogy tudod elviselni a megaláztatást, mellőzést, betegséget, látszólagos sikertelenséget? Ebben a pillanatban nyílik meg a másik arra, hogy befogadja mindazt, amit el akarunk mondani és tanúságtételünkkel alá akarunk támasztani.

– Érték-e már negatív támadások a hite, a szókimondása miatt?

– Néha előfordult. A többségük gúnyos megjegyzés, ami kellő önkritikával, megfelelő derűvel és gyors észjárással tompítható belül és kívül egyaránt.

– **Varga Laci atya azt tanította: életünk szentmiséje akkor kezdődik, amikor mise után becsukjuk magunk mögött a templomajtót. Sikerül mindig Istennek tetsző módon megélni az előttünk álló hetet?**

– Nem. Gyakorta elbukom visszatérő bűneim, gyarlóságaim miatt. Ezért szükséges ilyenkor az újratervezés. Ebben nagy segítség a szentgyónás, ami nem pszichologizálás, vagy az elrontott dolgok felemlegetése, hanem a bűnbánat felindítása után sötétségeimet Isten fényébe emelem, hogy ott feloldódjanak.

– **A „lelki szárazság” ellen mivel védekeznek?**

– Megfakítja a kapcsolatot a Jóistennel a „lelki szárazság” Egy barátság is akkor szürkül meg, ha nem veszem a fáradságot arra, hogy napi kapcsolatban maradjak a másikkal. Ugyanez érvényes az isten-kapcsolatra is. Ennek alapja az ima; ha elmarad, ellaposodik, rohanóssá, megszokottá, gépiessé válik, akkor lelki szárazságot élünk meg. Nem megy semmi, nem érezzük jól magunkat, romlanak a szociális kapcsolataink is. Ezért nagyon fontos az ima, az eucharisztia rendszeres ünneplése, a csendes szentségimádás.

Négygyerekes papnak gondolták

Rajnicz főorvos mesélte: egyszer felkereste egy fiatalembert, akivel még nem találkozott. A betegek között várakozott, míg sorra került. Bemutatkozás után sokáig, szembetűnően méregette. Csak nem koszos a ruhám, vagy rendezetlen a kinézetem? – vizsgálta meg ő is gyorsan magát. Kisvártatva félszegen megszólalt: A betegektől hallottam, hogy ön orvos és pap is egy személyben! Hát – mondta –, a két foglalkozás nem áll ám olyan messzire egymástól! Na de önnek jegygyűrűje is van! Ezek szerint nős is? Igen. És van négy gyermekem – tolta alá most már a széket, majd miután kicsit magához tért, részletesen elmesélte neki, kik is azok az akolitusok.

Ajándék délután

„Ebben a hidegszívű világban nincsenek csodák” – írja Dickens: Karácsonyi ének című kisregényében. Vannak. Ilyen csodának voltunk részesei egy adventi péntek délutánon. Karácsonyi ajándékként színházlátogatást szervezett Lóránt atya a Szent Jakab Plébánián tevékenykedők részére. Dickens: Isten pénze című zenés darabját néztük meg Keszthelyen a Balaton Színházban. Tolcsvay zenéjével, a XIX. század angol valósága tökéletesen jelent meg a színpadon. Kiváló énekesekkel lendületes koreográfiával élveztük a darab minden mozzanatát. Az előadásból áradt a meghitt karácsonyi hangulat. Amit láttunk, méltó volt adventhez, tele érzelemmel, fájdalommal és szomorúsággal.

Ajánlom ezt a történetet olvasásra, rá kell találnunk, mi az igazán a fontos az életünkben.

S.M.

Szentmihályi Szabó Péter:

Magad köré poklot

Ha Istent egy éjjel ellopod,
állíts helyére oszlopot,
fakassz vizet vad gépeiddel,
építs hidat, mely égre ível,

ha Isten nevét elveszed,
állíts helyébe szellemet,
ha Isten parancsát megszeged,
állíts helyébe elveket.

Ha Istent már likvidáltad,
üres leszel, akár az állat,
ha mennyed reményét lerontod
magad köré teremtesz poklot!

PONTOKBA SZEDVE TÍZ MÍTOSZ A HÁZASSÁG ELŐTTI SZEXRŐL

Sean McDowel felfed párat a legnagyobb hazugságok közül, amiket mondanak Neked a párkapcsolatokról. Nemrég kezembe vettem a Házasság előtti szex Amerikában egy példányát Mark Regnerustól és Jeremy Uckertől, és kellemesen meglepődtem néhány megállapításon. Mivel évek óta írok, tanítok és beszélek mind tinédzsereknek, mind felnőtteknek a házasság előtti szex problémájáról, ez a könyv felnyitotta a szemem néhány fontos tendenciára, ami a fiatal Y-generációokra jellemző.

Ez a blogbejegyzés egy könyv utolsó fejezetének adaptációja, aminek a címe: A történetek ereje és 10 mítosz a szexről a felnőttkorba lépők között. Az empirikus adatok azt mutatják, hogy ezek a mítoszok nem mindig igazak, de vannak kivételek, természetesen.

Mítosz #1: A hosszútávú párkapcsolat már a múlté

Sok felnőttkorba lépőben (a húszas éveik elején) két nézet feszül egymásnak: a szexuális kísérletezés elérhető, és mégsem szabad megcsalni a monogám partnert. Valóban sokan úgy gondolják, hogy buta és egészségtelen dolog szexuálisan inaktívnak lenni, és mégis a többség vágyik a hosszútávú, kizárólagos kapcsolatra. Regnerus és Uecker kutatása szerint a házasságoknak legalább 50%-a egy életen át tart, annak ellenére, amit a fiatalok hajlamosak gondolni.

Mítosz #2: A szex szükséges egy küszködő kapcsolat fenntartásához

A valóság az, hogy a legtöbb házasság előtti kapcsolat szétesik és minél hamarabb hozzák be a szexet a kapcsolatba, annál nagyobb az esélye a kapcsolat széthullásának.

Mítosz #3: A szexuális kettős mérce a férfiak és a nők között helytelen és ellen kell neki állni

A Házasság előtti szex Amerikában szerzői mellett érvelnek, hogy valódi különbség van abban, ahogyan a férfiak és a nők a szexhez közelítenek és ahogyan a szex tapasztalata beléjük ivódik. Megállapítják, hogy „sajnálatos módon sok jó szándékú felnőtt és pedagógus olyannyira ki akarja iktatni a kettős mérce, hogy azon dolgoznak, hogy normalizáljanak bármilyen és minden konszenzuális szexuális kapcsolatot, inkább mint hogy figyelembe vennék, vajon a szexuális büntudat közös tapasztalata mond-e nekünk valamit.”

Mítosz #4: A fiúk szexuális lények és nem várható el tőlük, hogy kövessék a szexuális normákat

Ez a mítosz hamis és káros. A fiatal férfiak képesek bölcs döntéseket hozni a szexualitás terén, ha megtanították nekik ennek a mikéntjét, és ha a mindenkire érvényes norma magas.

Mítosz #5: Teljesen felelős vagy a saját szexualitásodért; mások döntései nem számítanak

Az individualista gondolkodásmód ellenére – ahogyan a felnőttkorba lépők gondolkodnak a szexualitásról – a döntéseinket mélyen befolyásolják más emberek döntései. Más emberek választásai hatnak ránk financiálisan, érzelmileg, kapcsolatilag, beleértve a szexuális viselkedéssel kapcsolatos elvárásainkat.

Mítosz #6: A pornó nem befolyásolja a párkapcsolataidat

A valóság az, hogy a pornónak mérhető negatív hatása van a párkapcsolatokra. Olvasd el ezt a cikket azokról a károkról, amiket a pornó okoz.

Mítosz #7: Mások többet szexelnek, mint te

A legtöbb fiatal szignifikánsan túlbecsüli azt, mennyi szex van körülöttük valójában. A legtöbben azt gondolják, másoknak több szexben van részük, mint amennyiben igazából van. Az eredmény pedig az, hogy a fiatalok e szerint a hamis percepció szerint cselekednek inkább, mint a valóság szerint.

Mítosz #8: Nem szükséges, hogy a szex sokat jelentsen

A valóságban a szex nagyon fajsúlyos dolog. Nincs semmi, ami az emberi tevékenységek közül többet bevonna az elménkből, szívünkből, érzelmeinkből, emlékeinkből, az önképünkből és a testünkből. Szexuális döntéseink egész életünkre velünk maradnak.

Mítosz #9: A házasság várhat

Az általános vélekedés ellenére, a felnőttkorba lépők számottevő többsége szeretne házasságot kötni. De a legtöbben várni szeretnének egy ideig, mielőtt így tesznek. A valóság az, hogy könnyebb mondani, hogy házasságot szeretnék kötni, mint megtenni. Az élettervek nem mindig alakulnak úgy, ahogyan a fiatal felnőttek remélik, hogy fognak.

Mítosz #10: Az együttélés pozitív lépés a házasság felé

A párok 50-70%-a együtt él manapság, de csak ötből egy párkapcsolat végződik házassággal. Az eredmény pedig következetesen pesszimista azok között, akik előbb együtt élnek és csak utána házasodnak. Nagyon ajánlom a Házasság előtti szex Amerikában kiadványt ifjúsági vezetőknek és pásztoroknak. Átfogóan kutatott és körültekintő betekintést ad az Y-generációsok szexuális életébe.

Fordította: Szalai Anikó

Mit rejt a kagylóhéj?

Megható történet az önfeláldozó szeretetről

Egy amerikai kisvárosban élt Brackett doktor. Több beteget kezelt egymaga, mint a városka többi orvosa együttvéve, de jóval kevesebbet keresett, mint bármelyik, mert Brackett doktor mindig szegény embereket gyógyított, olyanokat, akiknek nem volt pénzük. A leghidegebb éjszakán is szívesen felkelt, és húsz-huszonöt kilométert kocsikázott, hogy segítsen. A városban mindenki ismerte a doktor rendelőjét Ricé textilüzlete fölött. A keskeny lépcső alján ott volt a tábla:

Dr. Brackett
Rendelő odafönt

Dr. Brackett agglegény maradt. Egyszer jegyben járt Miss Elvia Ceomwellel, a bankár leányával, de esküvője napján a doktort sürgősen elhívták egy távoli faluba, egy mexikói gyerekhez. Miss Elvira megsértődött, és visszaadta a jegygyűrűt.

Azt mondta: olyan ember, akinek egy mexikói gyerek fontosabb, mint az esküvője, nem érdemli meg, hogy feleségül menjen hozzá. A városka sok asszonya egy véleményen volt Miss Elvirával, de a mexikói gyermek szülei nagyon hálásak voltak, amiért dr. Brackett meggyógyította a fiúcskát.

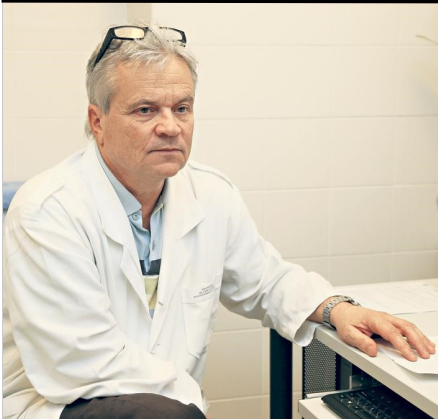
A bénák, a sánták, a vakok negyven éven keresztül jártak fel a keskeny lépcsőn dr. Brackett rendelőjébe. Soha senkit nem utasított el.

A doktor hetven évet élt, aztán egy napon lehanyatlott a rendelő díványán és meghalt. Temetésén ott volt az egész város. Az emberek arról beszéltek, hogy gyűjteni kellene dr. Brackettnek egy szép sírkőre. Arról is beszéltek, hogy mit véssenek a kőre. De a dolog sokáig húzódott, és végül semmi sem történt.

Aztán egy napon George Gruber, a temetkezési vállalkozó azt mondta, hogy megvan a sírkő, felirat is van rajta. Annak a mexikói gyermeknek a szülei, akit dr. Brackett sok évvel ezelőtt meggyógyított, nagyon szomorúak voltak, hogy a doktornak nincs sírkőve. Minthogy nekik maguknak nem volt pénzük, levették a táblát a lépcső aljáról, és kitzúzták a sírra.

Ez állt rajta:

Dr. Brackett
Rendelő odafönt

“RENGETEGET KELL IMÁDKOZNI” – HITE SEGÍTI A SZIÁMI IKREK SZÉTVÁLASZTÁSÁNÁL CSÓKAY ANDRÁST

A magyar és a nemzetközi sajtó is élénken követi a bangladesi sziámi ikrek szétválasztását, amelyet egyedül egy magyar orvoscsoporthoz vállalt el. A két éves kisgyermek immáron Budapesten várják a műtétsorozatot, amelynek vezetője Csókay András: az idegsebész a Kossuth Rádióknak nyilatkozva elárulta, hogy gyakran imádságban és a szentmisében jön rá a következő lépésre.

“Elején állunk egy műtétsorozatnak, amely a bőr tágitását jelenti, ez borzasztóan fontos része a szétválasztásnak. Három nagy részből áll a munkánk, az első során az érpályák körüli közös vénákat választottuk szét Bangladesben, összesen 14 órán keresztül, ebben Dr. Hudák István barátom volt a segítségemre, aki nélkül el se vállaltam volna az ikrek szétválasztását. Ez sikeres volt, így most már nem az a borzasztó magas, 50-70 százalékos halálozási aránnyal nézünk szembe. Így is nagyon nagy a veszély, a szülők engedélye kell mindenhez. Most négy hónapig biztosan itt lesznek a gyerekek, addig tágitjuk a bőrt, ezt követően pedig jön a végső szétválasztás.

Rengeteget foglalkoztam koponyasérültekkel, többek között gyermekekkel is, a doktori dolgozatomat is ebben a témában írtam. A legfontosabb azonban a gyakorlás, amelyet a boncteremben végzek friss elhunytakon. Még így is rengeteget kell imádkozni, mert ez egy nagyon nagy feladat, nincs a világon olyan idegsebész, akinek háromnál több ilyen esete lenne.

Sokat imádkozom, hogy megkapjam a Jóistentől azokat a tiszta gondolatokat, amelyek tudományosak. Mély imádságban jöhetnek meg azok az intuitív tudományos ötletek, amelyek segítenek. Például három napja az egyik szentmisén megint feljebb léptem egy lépcsővel, ott jutott eszembe, hogy egy adott problémát, amit eddig nem tudtam megoldani hogyan fogom tudni. Ez a folyamat már egy éve van így. Három-négy millió születésre jut egy sziámi ikerpár: Európában őket sajnos abortálják, ezért születnek inkább a harmadik világban. Az ikrek 2-5 százaléka születik csak a fejüknél összenőve, a többiek például a válluknál.”

HOMOKTÖVIS

SOMODY IMRE A RÁK PÁNCÉLJÁRÓL, A SIKER CSAPDÁIRÓL ÉS A HARMÓNIAIRÓL

Húsz éve az ország leggazdagabb emberei közé tartozott Somody Imre. Azóta nagyot fordult vele a világ. Tizenhat év alatt vagyonának jelentős része elúszott. Az östermelővé lett, megtért üzletember vallja: családapaként helytállni legalább olyan nehéz, mint milliárdos cégvezetőként.

– A híres-neves budapesti Centrál Kávéház nemcsak egyik legrégebbi, de egyben utolsó vállalkozása is volt. Miért döntött úgy, hogy kiszáll?

– Az eladás napjaiban tudatosult bennem, hogy ez volt életem leghosszabb története, 21 évig tartott. Ennyi ideig sehol sem laktam, dolgoztam. Nagy élmény volt, a Centrállal is meg akartam mutatni, hogy ehhez is értek. Nem vagyok egyedül, sok ember akar valami olyat bizonyítani, amiről élete vége felé belátja, hogy az nem a végső kiteljesedés. A kávéház szeretett gyerekből az évek során egyre nagyobb teher lett. Két éve merült fel először az eladás, amire idén nyáron végül sor került. Nem sokkal később azt éreztem, hihetetlen megkönnyebbülés számomra, hogy elengedtem ezt a történetet. Ebben szerepet játszott az is, hogy a mai gazdasági környezetben nem érzem jól magam. Én azt szeretem, ha a gazdaságban kiszámíthatóak a viszonyok, a szabályok, a kötelezettségek felelősséggel is járnak.

CSAK A CSAPAT

– Egyetemi tanulmányait Kelet-Németországban végezte, ahonnan 1981-ben tért haza. Hogyan került a pályakezdő közgazdász a Chinoin gyógyszergyárba?

– Állami ösztöndíjjal tanultam az NDK-ban. Diploma után három munkahely közül választhattam. A Tiszai Vegyi Kombinát, a Borsodi Vegyi Kombinát és a Chinoin jöhetett szóba. Szombathelyiként a fővárosi gyógyszergyár volt a legközelebb a családhoz. Itt jöttem rá, hogy nem a szakma vonz elsősorban, inkább az emberek motiválásához értek. Számtalanszor megtapasztaltam, hogy minden a csapaton múlik. Ha nem jó szakemberekkel vettem körül magam, lehetett bármilyen kreatív vízióm, a vállalkozás bukásra volt ítélve.

– Vállalati projektként indult az 1988-ban alapított, a Plusssz pezsgőtablettáról ismert Pharmavit gyógyszergyár. A céget 1996-ban eladták egy amerikai óriásvállalatnak 110 millió dollárért, amelybe a tulajdonosok korábban 10 millió dollárt se fektettek be. Amikor megkapta a pénzét, az ország három legnagyobb adózója közé került. Mire költött, és mire nem?

– A szocializmus idején vidéken felnőtt emberként korlátozottak voltak az ismereteim a világ működéséről. Az NDK-ban sok mindent láttam, de nem eleget. Amikor életemben először rákot ettem, nem tudtam, hogy a páncélját le kell szedni. Nagyon sokat foglalkoztam a gazdagodás során azzal, hogyan kell viselkedni luxuskörnyezetben – utazni, előkelő étteremben vacsorázni. Mostanában nem megyek menő helyekre, mert gyakran nyomaszt a mai újgazdagok viselkedése. A vagyon ugyanis nemcsak a pénzről szól, hanem kulturáltságról, tartásról, emberi értékekről. Festményeket vettem, de csak olyat, amelyikről hittem, hogy rólam is szól, nem csupán drága. Nem pocskoltam el a pénzem luxusautókra és ingatlanokra, de az igaz, hogy nem a gondos gazda szemével felügyeltem a befektetéseimet. Azt szoktam mondani, hogy pályafutásom első éveiben megszerzett vagyonomat tizenhat év kevésbé sikeres befektetéseivel sikerült lepasztanom.

– Ült a pénzén, és várt a következő nagy lehetőségre?

– A Pharmavit eladása után az amerikai BMS gyógyszergyár vezetőjeként dolgoztam. Felfoghatatlan volt, hogy a világceg néhány főnökének abból állt az élete, hogy reggelente kiment a reptérre, és elutazott a cég gépén az Egyesült Államok valamelyik szegletébe. Leesett az állam, miközben azt is láttam, hogyan ölik egymást az emberek. Olykor feleslegesen. Komplettermékfejlesztési kampányt dolgoztunk ki, amelyet egy tollvonással lesöpörtek. Sok millió dollárt buktunk, de a tőzsdei teljesítés mindent felülírt. Nem találtam a helyem ebben a környezetben.

– „Irdatlan nagy önbizalmam volt, meg voltam győződve arról, hogy valószínűleg vérrel és verejtékkel, de megvalósítom önmagam” – vallotta egy alkalommal. Messiásnak hitte magát?

– A Pharmavit sikertörténete felbátorított. Azt hittem, ha ezen a területen sikeres voltam, akkor a gazdaság, az egészségügy, az oktatás, a társadalom egészének működése is új mederbe terelhető. De tévedtem, többször kudarcot vallottunk, mert sok esetben nem hagytam elég teret a munkatársaimnak. Megmondtam, mit csináljanak, ezzel felmentettem őket a felelősség alól. Az volt a reakció, hogy a Somody ötlete és pénze volt a tét, akkor a bukás is az övé.

– Az első Orbán-kormány idején a miniszterelnök gazdasági tanácsadó testületének és a kormány tudománypolitikai testületének volt a tagja. Az akkori kormánnyal együttműködésben indította el a Misszió Egészségügyi Központot, a legnagyobb anyagi elismeréssel járó tudományos kitüntetést, a Bolyai-díjat. Miért nem vállalta el, mikor felkérték egészségügyi miniszternek?

– Ebben az időben nagyon bennfentesnek éreztem magam. Azt hittem, szerepem lehet az országépítésben, de kiderült, hogy csupán két évre tervezhetek. Ilyen feltételek között nem vállaltam a feladatot. Én országot akartam építeni, nem politikát.

– Jó ismerői különleges éleslátását dicsérik, mondván, összefüggéseket talál ott, ahol más nem, vagy ahol még nincs. Ezek nem mindegyike jött be. Csak okulásképpen említene egy-két kudarcot?

– Biotojásüzemet hoztam létre, ami napjainkban hatalmas üzlet, de a kilencvenes évek közepén még nem volt erre itthon kereslet. Hollandiába vittük a tojást, ami hatalmas veszteséget hozott. Előre süttött és csomagolt croissant-gyártottunk – ma bomba üzlet, akkor senki sem vette. A kilencvenes években alapvetően a kreativitással, vízióval rendelkező embereken múlt a siker. A következő évtized elején jött a fordulat. Akkortól nyert teret az a mentalitás, hogy ha valaki támogatná az ötletemet – Európai Unió, magyar állam, bárki –, akkor csinálnám. A vállalkozók jelentős része nem akart bírói segédlet nélkül focizni. 2004-ben szanáltam a kilencvenes években létrehozott vállalkozásaimat, majd 2008-tól újra az egészségügyben láttam fantáziát. Meddőségi klinikát, gyógyszerfutar- és tanácsadó céget alapítottam. Majd rá kellett jönnöm, hogy nagyon sok minden nem rajtam múlik. Sok minden nem jött össze, amit szerettem volna, elfáradtam. Az önmegvalósítás kudarca pedig csalódottá tett.

– A csalódás magyarázhatja az életében bekövetkezett változásokat?

– A kilencvenes évek egyértelműen az anyagi siker időszaka, nemzetközileg építkeztem, itthon is pörögtem. Ugyanakkor magamra és a családi életemre nem maradt időm, folyamatosan küzdöttem egyre súlyosbodó betegséggel. 2001-ben besokalltam, otthagytam a céget, az első házasságom válással ért véget. Éveken át kerestem önmagam. Félig lebontott irodában éltem hónapokon át. Második feleségemmel 2004-ben házasodtunk össze – Várszegi Asztrik főpapát adott össze bennünket, de maga az egyházi esküvő a hitemen nem hagyott maradandó nyomot.

– **Kétezerhétben meg is lett ennek a böjtje, hiszen második feleségének fiát, akit örökbe fogadott, nem vették fel az egyik katolikus iskolába.**

– Furcsán nézett rám a környezetem, mert idegen volt tőlem az egyházi útkeresés. Katolikusnak kereszteltek, de református gyülekezetbe kerültünk, és ott kerestük Istent. Más utat jártam be, mint az emberek nagy része. Sokan a hithez úgy közelítenek, hogy elég nekik a vasárnapi templomba járás. Mi ennél többet akartunk. Naponta olvastuk a Bibliát, mégis azt éreztük, valami nem stimmel. Hittem, hogy jobb, mint ha nem csinálnám, de attól rettegetem, hogy nem vagyok Isten gyermeke. Folyamatosan feltettem a kérdést, hogy bennem van a hiba, vagy Istent nem érdelem. Kemény belső harcok árán jutottam el az újjászületésemig.

– **Mit hozott ez a hétköznapokban?**

– Mindenekelőtt az eddigieknél őszintébb és mélyebb emberi kapcsolatokat. Például a családon belül olyan kérdésekről beszélünk a feleségemmel, amelyeket korábban kerültünk. Olyan bennünk élő drámákról szólnak, amelyeket egész felnőttlétünk során takartunk. Egyek voltunk, de bizonyos gondolatokat nem osztottunk meg egymással. Feltettük magunknak a kérdést: „Képesek vagyunk arra, hogy titokmentesen éljük az életünket?” Szerintem lehetséges.

– **Harminc évig tanulta, hogyan kell sikeres üzletembernek lenni, arról viszont semmit nem tudott, hogyan lesz az emberből szeretetteljes családapa. Első fia bőven túl a harmincon.**

Második házasságából származó három tizenéves gyereke egészen más apát kap, mint a legnagyobb?

– Nem nézhetek a nagyfiam szemébe, mert hiába kerestem újra és újra, nem beszél velem. Mindössze annyit tudok róla, hogy itthon él. Életem egyik drámája ez.

– **„UTAM A HIT”**

– **Egy barátja 2014-ben elhívta egy férfielvonulásra Biatorbágyra. A bentlakásos programon hihetetlenül puritán körülmények fogadták, ahova önszántából sohasem ment volna. Mit kapott?**

– Addig az elkülönülésről szólt az életem. Én vagyok valaki, burkot növeszthetek magam körül. Biatorbágyra borzasztó személyes tragédiákat megélt emberek mentek. Az egyik rákos, a másik kétszer próbálkozott öngyilkossággal, a harmadikat otthagya a felesége két gyerekkel. Addig elutasítottam az ilyen élményeket, ott megértettem, nem különbözöm tőlük, csak a bajaim mások. Nem volt rendben a múltam, nem láttam tisztán a jövőm. Továbbra is a betegséggemmel küszködtem. Itt döbentem rá, hogy az én utam a hit, és ezáltal hihetetlen változások történtek velem. Új világlátást, Isten-kapcsolatot éltem meg. Rábíztam magam, ő vezeti az életemet. Az évtizedek óta kínzó, gyógyíthatatlan betegségetem radikális műtéttel akarták orvosolni. Ettől elzárkóztam, és ma a betegségemnek szó szerint nyoma sincs. A hit nemcsak a lelkemet gyógyította meg, de a szervezetemet fenyegető káros behatásoktól is megszabadultam.

– **Östermelő Vácegresen. Tizenöt hektáros birtokán ötven birkát tart, ültetvényt telepít. Mit akar ezzel bizonyítani?**

– Bányászaton kívül szinte mindennel foglalkoztam. Ez a váltás arról szól, hogy az embernek kell-e annyira betagozódni a világba, amennyire korábban betagozódott. Egy-másfél éve gondolkodtunk el azon, hogy részt kell-e vennünk a világ egyre gyorsuló pörgésében. Nem kell, van más út is. Nekem tetszik az a korábbi állapot, amikor az ember idejének nyolcvan százalékát saját kisközösségében, családjában élte, és a maradék időt töltötte a többiekkel. Nem remeteéletet akarok élni, de amennyire lehet, próbálok az önellátásra

berendezkedni. Ehhez kiváló a birtok, amelyen most telepítettünk homoktöviset. Nem gazda akarok lenni, hanem annak a gazdája, amit rám bízott Isten. Eközben mély kapcsolatokat megélni a családdal, az emberekkel, a természettel.

– **Vácegresen évek óta önkormányzati képviselő. Könnyen befogadták?**

– Ahogy minden esetben, itt is alaposan bekezdtem, majd nekimentem a falnak. Konzervatív, bezárkózó közösségről van szó. Itt az emberek ilyenek. Nem tudom és nem is akarom megváltoztatni őket. Rájöttem, ha közel akarok kerülni hozzájuk, meg kell találni a közös értékeket. Két-három fejlesztés már révbe ért. Ha beindul az ültetvényem, az másoknak is példa lehet.

– **HAMIS VILÁG**

– **A családi gazdaság mellett két keresztyén projekten dolgozik. Az egyik hároméves Biblia-ismereteket oktató akadémia, a másik egy online képzési rendszer. Nem túl korai ez olyan ember részéről, aki alig egy évtizede jár ezen az úton?**

– Sokan talán így gondolják, de én azt hiszem, hogy a saját és mások tapasztalatai az útkeresők segítségére lehetnek. A megtértek nyolcvan százaléka 25 éves kora előtt lép erre az útra, én közel hatvanévesen jutottam el ide. Segíteni szeretnék.

– **Az anyósát kerekesszékekkel tolta be az ügyeletes kórházba, s ott várt három órát, míg sorra került. Hallgatta, amit az átlag hall, miközben ismeri az igazgatót, soron kívül fogadhatták volna. Sohasem moccan meg a korábbi éneje, aki előtt minden ajtó kinyílt?**

– Régebben sem azért építettem kapcsolatokat, hogy azokat majd használjam. Nem szeretek szívességet kérni senkitől. Azt hallani, hogy na, ez a Somody is idejött könyörögni. Meg kell élni a kórházhoz hasonló helyzeteket, mert sok korábbi tévedésem azon alapult, hogy nem ismertem a

hétköznapi valóságot. Régen a bejárónő mindent elintézett, most én vásárolok be.

– **Milyen irányban szeretne gyarapodni?**

– Akkora háttérre vágyom, amekkora tisztességes megélhetést biztosít. Sokkal fontosabb a megélt harmónia és a békesség.

– **Bátorítaná vagy lebeszelné a gyerekeit, ha az apjuk példáját követve az üzleti életben akarnák megvalósítani önmagukat?**

– Ha rajtunk múlik, a most érettségiző fiunk gazdálkodó lesz, de semmit sem erőltetünk. Támogatnám, hogy egy évig nyelvet tanuljon, lásson világot. A kisebbik lányom hatéves kora óta állatorvos akar lenni. A nagyobbik lányom az útját keresi. Élvezzék a mindennapokat, találják meg Istent, a többi akkor jól fog alakulni.

– **A régi barátok jelentős része elkopott. Haragszik rájuk?**

– Nem, de alapvetően eltér a világlátásunk. Egyik-másikkal szívesen beszélnek értékeinkről, világunkról. Hogyan jelenthet valakinek élményt, ha ugyanazt csinálja harminc-negyven éven keresztül, hisz nem lehet az élet egyetlen hajtóereje, hogy a sok pénzből még többet gyártson. Mostani kapcsolataim mélyebbek, szeretetteljesebbek.

– **Bezárkózik?**

– Ez nem bezárkózás, sőt hiszem, hogy küldetésem van mások felé. Meggyőződése, hogy hamis, felszínes világban élünk, az állandó változásban ma már mások döntenek el, kik vagyunk, és mi a valóságunk. Ez ellen szeretnék világosan megfogalmazott keresztyéni értékeket megélni, népszerűsíteni és hitelesen képviselni.

Átvétel a Magyar Idők c. napilaptól

EZT AZ 50 KÉRDÉST BESZÉLJÉTEK ÁT HÁZASSÁG ELŐTT!

Nem, ez nem egy varázslatos lista, aminek köszönhetően a másik egy csettintésre beléd szeret. Ezek a kérdések olyan létfontosságú témákat ölelnek fel, amikről egy házasságra készülő párnak a kapcsolatuk előrehaladtával mindenképpen beszélnie kell.

Nem azt mondjuk, hogy az első randin vedd elő ezt a listát és minden pontot pipálgatod ki rajta, ez semmiképpen sem a célunk! Azoknak a pároknak szeretnénk támpontot adni, akik a kapcsolatuk előrehaladtával komolyan elgondolkoznak azon: Vajon le tudnám élni az életemet a másikkal?

Vannak olyan témák, amik egy laza randi alkalmával nem kerülnek elő, a pénzügyek tipikusan egy ilyen terület, mégis a házasság során nagyon sok konfliktus tud kerekedni belőle. Ha tervezitek a közös jövőt, akkor érdemes kissé irányított kérdéseket is végigvenni, hiszen ez az az időszak, ami erről szól: egymás megismeréséről, hogy végül tényleg megalapozott és tudatos döntést tudjatok hozni. Nem kell egyszerre végigvenni ezt a listát, azt nektek kell eldöntened, hogy a kapcsolatokat milyen szinten van, éppen hol tart a növekedésben. Vágjunk bele!

Hány gyereket szeretnél?

Mikor szeretnél gyerekeket?

Van olyan házasság, aminek a példája akár pozitívan vagy negatívan hatott rád eddigi életedben?

Fontos neked a kapcsolattartás a tágabb családdal?

Milyenek a politikai nézeteid? Vannak olyan témák, amik iránt szenvedéllyel viseltetsz?

Mik azok a dolgok, amiket a szüleid jól csináltak és te is szeretnéd utánozni majd a házasságodban, és mik azok a dolgok, amiket nem tettek jól és te is szeretnél elkerülni?

Hogyan látod a szüleinek szerepét a majdani gyermekeink életében?

Van adósságod? (Mennyi?) Van megtakarításod? (Mennyi?)

Mit gondolsz a hitelről?

Külön, vagy közös bankszámlát szeretnél a jövődöbeliddel?

Szerinted egy házasságban kinek kéne a számlák befizetését kezelnie?

Szerinted mi az a maximum összeg, amit el lehet költeni anélkül, hogy megbeszelnéd a házaspároddal?

Hogy képzeld el az otthonod biztonságának megvédését? (Fegyvertartás?)

Mit gondolsz a főállású anyaságról? Mit gondolsz a dolgozó anyákról?

Hogy képzeld el a közös ünnepeket a családdal?

Milyen szokásokat és tradíciókat szeretnél átvinni a saját családdobba, különösen azok közül, melyek a gyermekkorodra voltak jellemzőek?

Hol szeretnél élni?

Szeretnél költözni majd?

Milyen a kapcsolatod az apukáddal/anyukáddal?

Mit gondolsz az apaságról/anyaságról, illetve milyen elvárásaid vannak efelé?

Milyen szülő szeretnél lenni?

Hogyan tervezel gondoskodni a családdról?

Hogyan képzeld el a gyermekeid taníttatását? (Magánosulni, állami, egyházi... stb.)

Milyen étkezési és egészségügyi szokásaid vannak? Része volt a szexuális intimitás a korábbi kapcsolataidnak?

Mit akarsz tenni, ha nem lehet gyerekünk?

Hogyan értek véget a korábbi kapcsolataid?

Csáltál már meg valaha valakit?

Voltál erőszakos/durva korábbi barátnőddel/barátoddal vagy bárkivel eddigi életedben?

Hogyan kezeltétek otthon a konfliktusokat, amikor felnőttél? Illetve mik váltották ki ezeket?

Hogyan kezeltétek a nehéz szituációkat?

Konfrontálódtatok, vagy eltusoltátok a problémát?

Voltak nálatok otthon tabunak számító témák?

Ha valaha is jelezném neked, hogy anyukád csinál olyasmit, ami felzaklat engem, vagy átlép egy olyan határt, amit mi felállítottunk magunknak, vagy a családuknak; vagy hatalmaskodik rajtam és a jövőbeli

gyermekeinken: mit tennél?

Hogyan bántak veled és a testvéreiddel a szüleid? Volt részetek durva bánásmódban?

Hogyan szeretnéd, hogy a párod támogasson téged?

Nézel pornót? Függsz tőle?

Hogyan kezeled az érzelmeidet? Tisztában vagy a saját reakcióiddal és próbálsz kezelni őket, vagy elfojtod?

Hogyan fogjuk kezelni a betegségeket? Hogyan fogunk bánni öregedő szüleinkkel?

Elképzeld, hogy valaha is velünk fognak élni?

Hogy képzeld el a házimunka felosztását?

Nyitott vagy rá, hogy párterápiára járjunk házasság előtt vagy alatt? Nem feltétlenül a problémák miatt, hanem, hogy idejében felismerjük, ha gond van,

és még gyümölcsözőbbé tudjuk tenni a kapcsolatunkat. Mit vársz a párodtól betegség és szenvedés idején?

Mi az elképzelésed a nyaralásokról? Hova mennénk, milyen gyakran mennénk?

Írd le a saját szavaiddal, hogy mit jelent neked az, hogy személyes kapcsolatban lenni Jézussal.

(fiúknak) A Biblia azt mondja, hogy "Szeresd a feleségedet, ahogyan Isten szereti az egyházat" – írd le mit jelent ez neked.

Mit gondolsz a természetes családtervezésről?

Mit tennél, ha fogyatékos gyermeked lenne?

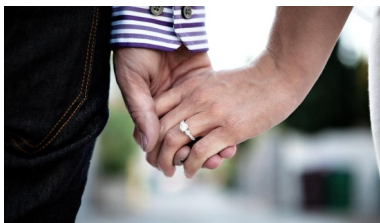
Mi a szeretetnyelved?

Milyen hitben szeretnéd nevelni a gyermekeidet?

Mik az elképzeléseid arról, hogy a házastársadnak másnemű barátai legyenek? Hogy éreznéd magadat ettől?

Mi az életcélod? Mit szeretnél elérni életed végére?

Ez a lista nem teljes. Lehet, hogy néhány kérdést lényegesebbnek fogtok látni a többinél, talán lesz, ami egyáltalán nem érdekfeszítő a számotokra. A legfontosabb kérdés azonban ez: ha a pontok megbeszélése során a másiknak olyan válasza lesz, amivel te egyáltalán nem tudsz azonosulni, vajon lesz bátorságod kilépni a kapcsolatból? Nagyon veszélyes dolog, ha olyasmiben kötsz kompromisszumot, amivel a lelked mélyén egyáltalán nem értesz egyet, vagy elfogadhatatlannak tartasz. Fontos, hogy őszintén és nyitottan tudjatok beszélni minderről, hiszen így közelebb kerülhettek egymáshoz, valamint nagyon fontos: így elkerülhető az is, hogy meggondolatlanul kössetek házasságot.

Czakó Gábor

Kutyautók

A magyar történelemben példátlan, viszont némi távolságról nézve szórakoztató események zajlanak mostanában Budapesten

Az ellenzék – eddigi megosztottságának békáit lenyelve – összefogott és külföldi mintákat követve tüntetésekre kezdett.

Mi ellen? Ezt nehéz pontosan megmondani. Talán a nemzeti-keresztény vezetés, nevesítve az Orbán-kormány ellen, ami erősen képzelethiányos ötlet. Annyiban pontos, hogy a hazánk kormányát irányító miniszterelnököt tényleg Orbánnak hívják, Orbán Vikornak. Annyiban viszont pontatlan, sőt szakszerűtlen, tehát zavaros, amennyiben ellenfelükön nem találtak fogást, ezért képtelenek voltak összehozni ellene hangyányi érdemleges vádat és hozzá illő viadalt. Enélkül pedig mozgalmuk rongyos pókháló bogozása. Vád helyett inkább kitaláltak egy zubbonyt, rávetették a gyűlöletük formálta Orbán Viktor bábura, és most azt cibálják éjjel-nappal, meg úton és útfélen. Diktátornak, zsarnoknak, gonosznak és hasonlónak nevezik, s ezzel ki is merült a fegyvertáruk. A zubbonyt azért is találhatták megfelelőnek, mert marcangolásához, vagy éppen ablakok betöréséhez, esetleg Kossuth Lajos szobrának megrongálásához nem kell se ész, se fölkészültség, csak ököl, torok és némi kéziszerszám. Legkivált pedig hataloméhség.

Mi történne, ha ez kielégülne? Tudjuk, hogy ez csak ideig-óráig fordulhat elő, mivel a gyűlölködő csőcselék hataloméhsége kielégíthetetlen, ugyanis a mindenkori alvilág alapvonása önmaga: a tudatlanság, a zabolázhatatlanság, az izléshiány, meg a mindezzel párosult önteltség, hogy csak néhány vonást említsünk a gyurcsány-tudatúság jellemzői közül, amik mai politikai baloldalunk eszmeiségének gerjesztői. Ha röviden akarunk szólni, akkor a fölsoroltak lelketlenségévé egyesülnek, ami itt a szellemi értékek zsigeri tagadását s ezáltal a szájmenés elhatalmasodását jelenti. A lélektelen szó csak üresen kongó hangsor. Fölszín.

Lelke nélkül az ember és szava irányítatlan és irányíthatatlan, a hegyoldalon mélybe guruló kővé változik. Az emberiséget fönntartó ősi értékek, mint például igazság, jóság, tisztaság számukra mind izüket, értelmüket és értéküket – ethoszukat – vesztik és érdekké kopárodnak. A padláson felejtett dióra hasonlítanak, ami hosszú évek során kiürül, bele elpárolog, s nem marad belőle egyéb, csak a

puszta héj. Márpedig a dió értékét, a tartalma adja. Az elmúlt hetek tüntetéseiből éppen ez hiányzott: a belbecs, az igazság.

A nagy hadjárat koronájának a tévéstúdiók elleni képviselői rohamot szánták, a mentelmi jog büvköpnységében. Am az nem láthatatlanná tette az elkövetőket, hanem fölerősítette hitványságukat. Így a világraszólónak tervezett Magyarország végnapjai-előadásuk közröhejbe fült. Csak a vak nem látta, hogy itt gatyaszaggató csalásról, ráadásul csepürágásról, sport szóval: bundáról van szó – született kutyautók előadásában.

Wass Albert

INTELEM

Percre se feledd, hogy testvéred minden magyar, bárhol is éljen.
Összetartásban rejlik csak erő.
Más ember földjén nincs számodra hely.
Félvilágot is befuthatod,
más ember földjén testvértelen leszel,
s elfúj a szél, mint kósza őszi lombot,
ha nemzetedről megfeledkezel!
Te bús magyar, kit száműzött hazád,
s idegen zsarnok lakja otthonod:
bús sorsodért ne vádold nemzeted,
kit úgy tűnik, Isten is elhagyott.
A látszat csal. Isten ma is a régi.
Te hagytad őt el, te s a többiek,
s míg vissza nem zárándokoltok Hozzá,
s a múlt hibáit le nem törlitek:
magyar földön nem lesz új
Magyarország,
Gaz és szemét nem terem nemzetet!
S a gyűlöletet nem mossa le semmi,
csak az összetartó igaz szeretet!

A szerető figyelmesség imája

Jelenlét: Elcsendesedem, megpróbálok egészen jelen lenni Isten számára.

Mindazzal együtt, ami foglalkoztat, Isten jelenlétébe helyezkedem. Elég időt hagyok erre az első lépésre.

Kérem az Úr világosságát, hogy láthassam a mai napot úgy, ahogy volt, úgy, ahogy Ő látja,

- hogy felismerjem és elfogadjam saját „valóságomat”

- hogy azt lássam, amit Ő mutat meg nekem.

Végighaladok a napon: Szerető figyelemmel fordulok ahhoz, ami ma történt: bennem, velem, általam...

azzal a szerető figyelemmel, ahogyan Ő néz engem.

Tehetem ezt úgy, hogy hagyom elvonulni a szemem előtt a napot óráról órára, vagy egyik helyről a másikra haladva, vagy a találkozásokat megjelenítve.

A lényeg, hogy nem kezdek azonnal ítélni magam vagy mások felett, hanem Isten szerető szemével nézem és fogadom el a valóságot.
Imádságban az egész napot, az eseményeket és önmagamat is leteszem Isten kezébe.

- Hálát adhatok mindazért, amit ajándéknak, szépnek, jónak ismertem fel.
- Bocsánatot, gyógyulást kérhetek arra, amit kudarcnak, bűnnek láttam meg, ami összetört, a sebekre, amit én okoztam, vagy mások okoztak nekem.
- Elmondhatom mindazt, ami most bennem van: vágy, megrendültség, remény, nyugtalanság, öröm, szomorúság... Mindent rábízhatok Isten szeretetére és irgalmára.

A következő napra tekintek: Erőt, bizalmat, elszántságot kérek a holnapi naphoz, az ő közelségét és segítségét ahhoz, ami holnap vár rám.

Mindazt, amit felismertem, a napom minden örömteli és fájdalmas megtapasztalását, vágyaimat és kéréseimet belefoglalom abba az imába, amit Jézustól tanultunk, amelyben Istent Atyának szólíthatom... Miatyánk...

Titkok a természetben

Szeretek sétálni, szeretek rácsodálkozni, felfedezni a natúra minden bájára. Egy ünnepi délután indultam útnak a gyugyi kápolna környékére, Lóránt atya ajánlására, geoláda keresése címen. Ezt a fogalmat általa ismertem meg.

Olyan kis ládikák, csomagok, fiolák, amelyek felfurangos helyeken rejtőznek a természetben. Fa tövében, ligeti pad alatt, lombkorona között, bárhol, csak keresni kell. Én is ezt tettem, a kápolna körül. Útitársam is került, messziföldről jött, látogatni a csodadombot. Szóba elegyedtünk és lázasan kerestük a geoláda rejtékhelyét. Közben az idegennel jól beszélgettünk, aki szabadidejében alpinista, magas bércek meghódítója. Kutakodás közben meséltem neki a geoládák rejtelméről. A kis csomagokban -geoládákban - jelszó, icipici ajándék,

könyvjelző, kicsi mesefigurák, könyvecske, notesz a megtalálók listájával. Túrtuk a bokrokat, fák tövét, de ládára nem leltünk. Sikerélményünk elmaradt. Kísérőmnnek közben meséltem a kápolna történetéről, gyönyörködtünk a pazar panorámában, élveztük a napsütést. Haza érve bosszankodtam, hogy nem találtam meg a rejtékhelyet, de a délután ajándéka kárpótolta. Élveztem a természet minden gyönyörűségét, megismerkedtem az alpinizmussal, idegenvezetősködtem. A titok nem tárult elém, de egy pompás délután volt. Sok ilyen rejtélyes keresést, élményt.

S. M.

Homoki szarvasgombás fehércsokis mousse- szal töltött tarte

Hozzávalók 4 személyre: 0,5 kg finomliszt, csipet só, 30 dkg vaj, 19 dkg porcukor, 6 dkg őrölt mandula, 2 tojás, 1 kisebb darab homoki szarvasgomba

A fehércsoki mousse-hoz: 30 dkg fehér csokoládé, 4,5 dl habtejszín, 3 tojás

Elkészítése: A szárazanyagokat összekeverjük, hozzáadjuk a tojást, a vajat belemorzsoljuk, összedolgozzuk. Lágy, egyenletes tésztát kell kapnunk. 4 órára hűtőszekrénybe tesszük. A kinyújtott tésztával kibéleljük a kivajazott kosárformákat, majd szárazbabot szórunk rá, hogy sütés után maradjon hely a tölteléknek. 180 fokban (légkeveréses) először 5-6 percig, majd a babok kiszedése után további 5-6 percig sütjük.

A mousse-hoz vízgőz fölött felolvasztjuk a csokit, 4 evőkanál tejszínnel. Folyamatos keverés mellett hozzáadjuk a tojássárgáját, és levestük a tűzről. Beleszeljük a homoki szarvasgombát. Ha kihűlt, a maradék tejszín és tojásfehérjét habbá verjük, és óvatos mozdulatokkal beleforgatjuk a csokikrémbe. A krémet habzsákból nyomjuk a kosárákba é hűtőszekrénybe tesszük. Piros bogyós gyümölcsökkel, menta vagy citromfűvel tálaljuk.

TÜNTETÉS MINT TÚLMUNKA

TANULSÁGOS LENNE EGY
DOKUMENTUMFILM A
MULTINACIONÁLIS CÉGEK
KIZSÁKMÁNYOLÁSI
SZOKÁSAIRÓL

Dr. Kárteszi Judit

A magyar balliberális megszállottak rengeteg túlmunkára számíthatnak az idén, legalábbis az európai parlamenti választásokig. Már az új év első pihenőnapján indult a menet! De a tüntetés után jöhet majd egy kis megérdemelt pihenő, sztrájk formájában. Csak azt nem értem, hogy decemberben miért kellett a diákságot mozgósítani egy őket kevésbé érdeklő témakörben, ha annyi dolgozó ember lázadt? Végül is ki lázadt? Gyurcsány Ferenc érzi, hogy itt az idő. Tag nélküli szakszervezetek, sárga mellényt fel! Meg kell védeni szegény magyarokat a kiszipolyozástól!

A decemberi ellenzéki performanszok meglehetősen gyengék voltak, rossz forgatókönyv alapján, silány színészi alakításokkal, de ami a háttérben húzódik, az nagy jelentőségű. Európa jövője forog kockán. Talán jelképes, hogy advent időszaka volt, de a májusi időpont és a ribilliók összefüggése is egyértelmű. A leköszönő Európai Parlament felelőssége sok szempontból felmerül, legfontosabb a brexit, valamint a terrorfenyegetettség, amelynek háttérében a nyitott kapuk politikája áll. A hajó megbillent, és ezt talán csak Jean-Claude Juncker nem érzi.

Angela Merkel már átadta pártja stafétabotját, a belga miniszterelnök lemondott, a macroni kormányzat ellen hatalmas országos demonstráció zajlott, és egy-egy országban már politikai változások történtek az elmúlt időszakban. A valódi problémák megoldására semmilyen hatékony lépés nem történt, ahogy Deutsch Tamás egy bejegyzésében találóan írta, ha meghal egy európai polgár iszlám szélsőséges támadástól, küldenek egy plüssmacit, és még tágabbra nyitják a kaput. Soha ekkora tépje nem volt az EP-választásoknak.

Mindannyiunk ismeretségi körében lehet liberálisan gondolkozó, vitába bonyolódunk vele, nem azért, hogy meggyőzzük, hanem azért, hogy információhoz jussunk. Érdemes ezt megtenni, mert fontos eredményre juthat az ember. Egy utóbbi időben zajlott vita

során jöttem rá, hogy minden balliberális ismerősömnek van egy közös jellemzője: mindig is jól éltek.

Én azzal érveltem, hogy milyen pozitív változások történtek az elmúlt nyolc évben, amelyeket saját életemben is megtapasztaltam: devizahitelek mentőcsomagjai, rezsiszökkentés, családi adókedvezmény, családi otthonteremtési kedvezmény, ingyenes tankönyv, étkezési támogatás az óvodában és iskolában, kórházi adósságok átvétele...

A válasz az volt, hogy rossz az oktatás, rossz az egészségügy.

Bár vitapartnerem gyermekei elit gimnáziumba járnak, és ő maga jó ellátáshoz jut az egészségügyben kapcsolatai révén, de sajnálja a sok másik magyar embert, aki nem tudja ezt megoldani. És akkor rájöttem, hogy ez a lényeg: neki mindegy! Neki a Gyurcsány-éra alatt is jó volt, most is jó, ha bukik a jelenlegi kormány, akkor is jó lesz. Sorba vettem mindenkit, akit jól ismerek, és már vitám volt vele, és rájöttem, hogy ebből a szempontból mindegyikük egyforma. Nekik mindegy, mert nem

szorulnak rá az Orbán-kormány családtámogató és egyéb pozitív intézkedéseire. Számukra fontosabb a liberális ideológia mindenfölköttsége, bármennyire sok áldozatot követel is ez. Nem törődnek a veszteségekkel! Több ezren haltak meg a Földközi-tengeren tavaly, valószínűleg ezt a tényt sem sorolják a veszteségek közé. Miért is sajnálnák az átlagos magyar családot, amely mondjuk egy politikai káosz miatt elveszt sok mindent? Szerintük minden pozitív, amely elvakult eszméjük nevében történik.

Amikor néztem a lángoló brüsszeli szilveszteri utcát, biztos lehettem benne, hogy a liberálisok kényelmes luxuslakásokban pezsgőznek egy másik kerületben. A liberális embertípus saját szabadságát tekinti prioritásnak, ezt azért engedheti meg magának, mert ő soha nem fog a lángoló kerületekben lakni. A szegény embert csak azért emlegeti, hogy próbáljon támogatottságához még szavazókat verbuválni.

A kommunizmus csapdája az, hogy vannak egyenlőbbek, a liberalizmusé pedig az, hogy képviselői csak bizonyos

életszínvonal felett működőképeseek. A liberális elitizmus ugyanolyan kontraszelektáló tényező, mint annak idején a kommunista dogma volt. Előbbi semmi szokványos baloldali értéket nem képvisel, semennyire nem szociáldemokrata, csak azért hívjuk balliberálisnak, mert sok kommunista átmentette magát liberálisnak. A fő hasonlóság a két ideológia között, hogy a cél szentesíti az eszközt, mindegy, mennyien pusztulnak bele.

Senki nem gondolta, hogy a Titanic elsüllyed. Valószínűleg sokan még magán a hajón sem, a nyilvánvalóan beömlő jeges tengervíz láttán sem. Európa hajója megbillent. Talán azért érzékeli a keresztény ember ezt jobban, mert egyértelműen támadják legszentebb értékeit. A védekezésmechanismusok már beindultak, sokan észbe kaptak és már jelképesen össze is kapaszkodtak egy célból, hogy megvédjék szabadságukat. Mert nemcsak a liberálisoknak van szabadságuk, hanem a keresztényeknek is! A világ nagy részén a keresztény ember a kisebbséghez tartozik, Európában évszázadokig nem ez volt. Nem fogjuk hagyni, hogy a liberális elmebaj miatt elveszzen a kereszténység fontos európai bázisa!

Még két képet szeretnék megmutatni. Az első egy délolasz kisváros, amelynek középkori templomát szerettük volna megnézni. A templom zárva volt. Elsétálva pár száz métert, egy valaha jobb kort látott ház egyik kiütem ablakában félmeztelen férfi nyújtózkodott, elégedetten nézve körül. Nem echte olasz volt. A ház ablakai a kedves kis patakra néztek, a korlátlan áthajolva döbbsen realizáltuk, hogy uszadékon és szeméten üldögélve patkány nyugodtan.

A második kép az, hogy nemzetközi konferenciára utaztunk egy olasz nagyvárosba. A kongresszusi központ körül sétálva megláttunk egy európai módon felöltözött férfit két nővel, az egyik mellette, a másik mögötte ment. A nők nem európai módon öltöztek, egyikük sem volt tősgyökeres olasz. A világ változik, tudja ezt mindenki, de aki évezredek tradíciókat akar néhány év alatt eltörölni, számoljon a következményekkel!

A nyugati híradásoknak pedig, amelyek rabszolgatörvényt emlegetnek, javaslom, hogy inkább készítsenek dokumentumfilmet a multinacionális cégek kizsákmányolási szokásairól. A profit persze kell, meg a kapcsolati tőke is, meg a kényelmes, gondtalan élet is, egy szabadgondolkodónak főleg. Bár ez a fél év nehéz lesz, ha húzni kell a liberális rabigát, tüntetni, rombolni, kiabálni kell, akár túlórában is. Csak az észérvek hiányoznak. A kommunizmus is ebbe bukott bele.

Szép Zsuzsa:

Egy a világ

Ha asztalod már tele finom falatokkal,
Ha poharadból a víz soha nem fogy el,
Gondolsz-e mondd akár egyszer azokkal,
Kiket sorsuk a forráshoz nem enged el?

Ha kinn a sötétség, de benn lámpa világít,
Ha kinn hideg szél fúj, fagyos hóban a táj,
S te szobád melegében megtehetsz bármit,
Mondd, gondolsz azokra kiknek létezni fáj?

Ha kosarad roskadásig már tele raktad,
Ha nálad mindig bőség és béke lakik,
Tudsz-e azokról, akik jól sose laktak,
S hiszed-e, hogy minden rendben van itt?

Ragaszkodsz-e születés jogaidhoz?
Hiszed-e a világ csak terád figyel,
S gondolsz-e arra, a jövő még mit hoz,
S mások jövőjéért mondd, te mit teszel?

Mert egy a világ, ki nem léphetsz belőle,
Ami egynek rossz, az mindenkinek fáj,
Ideje hát, hogy ne csak követelj tőle,
Hanem adj is neki, hogy emberré válj.

Lengyeltótiban

Március 30-án, szombaton, KARAOKE versenyre hívjuk hittanosainkat és a felnőtteket a Művelődési Házba 10 órára.

21 dalból választhatnak a bátor jelentkezők.
Nevezni minimálisan két személynek lehet.

A délig tartó verseny díjazottjai értékes nyereményeket kapnak.

Jelentkezni Lóránt atyánál lehet, ő adja kinek-kinek a dalokat tartalmazó DVD-t is.

Szeretettel várjuk énekeseinket és az érdeklődőket!

„Tehát akár esztek, akár isztok, vagy bármit tesztek, mindent Isten dicsőségére tegyetek!”

1 Kor 10,31

Februári programok:

Február 2. 9.00 Társadalmi munka a szőlősgyöröki templomban

Február 8. 18.00 Olvasókör

Február 22. 18.00 Felnőtt katekézis

Február 23. 9.00 Ministránsok és zsoltár-énekesek kirándulása

Tóti Kagyló

Megjelenik minden hónap utolsó vasárnapján

Elérhetőségek; e-mail: lengyeltoti.plebania@hotmail.com, honlap: www.toti.plebania.hu

Telefon: 30/4976520